

"Prawdziwa pokora prowadzi... do prośby o przebaczenie!"

Jeśli kiedyś upadniesz, synu, przystąp natychmiast do spowiedzi i do kierownictwa duchowego. Pokaż swoją ranę, by wyleczono ją dogłębnie, żeby usunięto wszelkie możliwości infekcji, choćby cię to bolało jak podczas operacji chirurgicznej. (Kuźnia, 192)

10 września

Szczerość jest niezbędna, by osiągnąć większe zjednoczenie z Bogiem. – Jeśli jest w tobie, synu mój, jakaś „ropucha”, wyrzuć ją! Powiedz najpierw – jak zawsze ci radziłem – to, o czym byś nie chciał, aby się dowiedziano. Kiedy już wyrzuci się tę „ropuchę” podczas spowiedzi, co za ulga! (Kuźnia, 193)

Niech będzie Bóg uwielbiony! – mówiłeś do siebie po przystąpieniu do sakramentu spowiedzi. I myślałeś: Jakbym się na nowo narodził. Potem myślałeś dalej pogodnie: *Domine, quid me vis facere?* – Panie, co chcesz, abym zrobił?– I sam sobie udzieliłeś odpowiedzi: z łaską Twoją, niezależnie od wszystkiego i od wszystkich, będę spełniać Twoją najświętszą wolę: *serviam!* – będę Ci służyć bez zastrzeżeń. (Kuźnia, 238)

Pokora pomaga każdej duszy nie zniechęcać się własnymi błędami. –

Prawdziwa pokora prowadzi... do
prośby o przebaczenie! (Kuźnia, 189)

Nawet gdybym był trędowaty, moja
matka przytulałaby mnie. Bez
strachu i bez wstrętu całowałaby
moje rany. – A Najświętsza Maryja
Panna? Czując, że jesteśmy
trędowaci, pokryci ranami,
powinniśmy wołać: Matko! A opieka
naszej Matki jest jak ucałowanie ran,
które przynosi uzdrowienie. (Kuźnia,
190)

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/dailytext/prawdziwa-pokora-
prowadzi-do-prosby-o-przebaczenie/](https://opusdei.org/pl-pl/dailytext/prawdziwa-pokora-prowodzi-do-prosby-o-przebaczenie/)
(26-03-2025)